

„ESU“

Pranciškonų gimnazijos laikraštis
Eina nuo 1995 metų. 2009/2010 m.m. Nr. 48/35

Iš tarptautinio projekto sugrįžus

„Prie vieno stalo - penkios šalys!“

Lenkijoje, Gožovo mieste, jau antrą kartą vykdo Europos Sąjungos paramos fondo „Europa mūsų namai“ finansuojamas projektas „Kuriant kartu“. Jame dalyvavo 16-17 metų jaunuoliai iš Lietuvos, Lenkijos, Vokietijos, Čekijos ir Turkijos. Lietuvai atstovavo Pranciškonų gimnazijos mokiniai ir jų vokiečių kalbos mokytojas metodininkas A. Jankus.

Jau antrus metus vykstantis projektas sukviečia mokinius ir juos lydinčius mokytojus į stovyklą Lenkijoje susipažinti su tos šalies kultūra, istorija, gamta... Tačiau svarbiausias šio projekto tikslas – tai išmokyti jaunuolius iš skirtingų pasaulio šalių kartu veikti – bendradarbiauti ir bendrauti.

Stovykla siūlė daugybę įvairiausių pramogų: krepšinio, futbolo, tinklinio varžybas, savigynos ir pirmosios pagalbos pamokas, plaukiojimą su

baidarėmis ar vandens dviračiais, ekskursijas po Lenkiją...

Labiausiai laukiami ir geriausiai projekto esmę atspindėję renginiai buvo šalių – projekto dalyvių „prisistatymo“ vakarai, kai kiekvienos valstybės atstovai supažindindavo su savo tautos istorija, kultūra. Šių nacionalinių vakarų maratoną pradėjo projekto šeimininkai lenkai, o užbaigė linksmieji čekai, savo šalį pristatę su didžiuliu humoru. Lietuvių vakaras, daugelio projekto dalyvių nuomone, buvo pats įdomiausias, jis sulaukė daugiausia ovacijų. Užsieniečius supažindinome su mūsų šalies gamtos grožiu, parodę Arūno Matelio ir Audriaus Stonio sukurtą filmą „Skrudis per Lietuvą, arba 510 sekundžių tylos“ bei pakvietę juos pagerbti visoje Lietuvoje minėtą 20 metų „Baltijos kelio“ jubiliejų. Šį įvykį pakartojome „Europos kelyje“ kartu su visais projekto dalyviais. Juos „papirkome“ ir lietuvišku medumi, juoda duona, varškės sūriu bei kiaulienos ir elnienos dešra...

Šis projektas dalyviams paliko neišdildomą įspūdį. Visi stovykloje susiradome naujų draugų, patyrėme nuotykių, pagilinome anglų bei vokiečių kalbų žinias, netgi pramokome vieną kitą frazę turkiškai ar lenkiškai ...

Karolis Pagalys, projekto dalyvis

Šiame numeryje skaitykite:

Iš tarptautinės stovyklos sugrįžus – „Prie vieno stalo – penkios šalys!“ – 1 psl.

Interviu su Rūta Jankuviene: „Jaučiu simpatiją atviriams ir doriems žmonėms...“ – 3 psl.

„Kartu su Šv. Pranciškumi...“ - šventinės savaitės renginiai, skirti šventajam iš Asyžiaus. – 2 psl.

Mokytojų – Savivaldos diena gimnazijoje: kas išrinktas Mokytoju Ereliu ar Liūtaširdžiu? – 4 psl.

„Pasikeitimai, pasibeldę į trečiųjų gimnazistų gyvenimą...“ – 5 psl.

Atvirai apie renginį: „Tai bent šventė!“ – 6 psl.

„Nauji mokslo metai – nauja penktokų banga!“ – 7 psl.

Mūsų kelionės... - 2, 8 psl.

Iš poezijos šventės sugrįžus... - 8 psl.

Linksmų švenčių – Šventų Kalėdų ir Naujųjų metų !!!

Kartu su Šv. Pranciškumi...

Pranciškonų gimnazijoje jau tradicija tapo vieną spalio savaitę skirti Šv. Pranciškui, dažnai vadinamam net antruoju Kristumi. Šventinėje savaitėje dalyvavo visa gimnazijos bendruomenė: broliai pranciškonai, mokyklos administracija, mokiniai ir mokytojai. Kiekvienai savaitės dienai buvo parengta programa, kviečianti mus labiau pažinti Šv. Pranciškų, būti arčiau Jo. Po šios savaitės Šventasis iš Asyžiaus daugeliui tapo dvasiniu sielos draugu.

Klasės vadovai auklėtinius pakvietė į klasės valandėles, kuriose pasakojo apie šį nepaprastą žmogų bei Pranciškonų ordiną, šiomet švenčiantį 800 metų jubiliejų. 5a ir 5b klasių mokiniai raiškiai skaitė knygos „Šv. Pranciškaus žiedeliai“ ištraukas, parengė iliustracijų parodą ir inscenizavo pasakojimą apie Gupijo

vilką ir Šv. Pranciškų. 7c klasės (lietuvių k. mokytoja – Virginija Rudavičienė) mokiniai pristatė komentarus ir samprotavimus apie knygą „Šv. Pranciškaus žiedeliai“. Taip pat vyko integruotos vokiečių kalbos ir tikybos, dailės ir tikybos pamokos. Šv. Antano rūmuose italė sesuo Benjamina, dėstanti tikybą, pristatė projektinį darbą „Šv. Pranciškaus gyvenimo kelias Giotto kūryboje“ (GIOTTO – tai italų architektas, tapytojas ir skulptorius, nutapęs Šv. Pranciškaus kelią). Arbatinėje „Špitolė“ vyko paroda „Šv. Pranciškaus kelias JES vaikų akimis“. Gimnazijoje buvo rodomi įvairūs filmai pranciškoniškąja tematika...

Savaitė kartu su Šv. Pranciškumi daugeliui padėjo dvasiškai bręsti, pamąstyti apie kilnumą, paprastumą ir artimo meilę šiame tariamų vertybių kupiname pasaulyje.

Monika Šeputytė

Aforizmai

Kiekvieną dieną reikia pasiklaustyti nors vienos dainelės, pasižiūrėti gražų paveikslą ir, jeigu galima, perskaityti bent vieną išmintingą posakį.

J.V.Getė

Mylėti – tai žiūrėti ne vienas į kitą, o ta pačia kryptimi.

A. De Sent - Egziuperi

Laikas atšaldo ir naikina mažą meilę, bet didina ir stiprina didelę, panašiai kaip vėjas gesina žvakę, bet įpučia gaisro liepsną.

Dž. Raskinas

Paprasčiau – sudėtingam būti. Sudėtingiau būti paprastam.

A.Baltakis

Gyvosios istorijos pamokos Vilniaus apylinkėse

Pranciškonų gimnazijos trečiokai gimnazistai ir jų auklėtojai lankėsi senosiose Lietuvos sostinėse bei dabartinėje Lietuvos sostinėje ir 2009-ųjų metų Europos kultūros centre - Vilniuje. Ši ekskursija - tautinio - pilietinio projekto „Lietuvos keliais“ tęsinys, jos iniciatorius - mokytojas V. Kuprelis. Ši išvyka skirta ir Pranciškaus savaitės uždarymui bei Mažųjų brolių ordino 800-osioms metinėms pažymėti.

Ekskursija prasidėjo Kernavėje. Kaip manoma, ši gyvenvietė buvo pirmoji Lietuvos sostinė. Šioje gražioje vietoje klausėmės gidės, kuri mums

papasakojo trumpą Kernavės istoriją. Turėjome galimybę užkopti į piliakalnius ir pasigrožėti vingiuojančia Nerimi, jos slėniu. Netrukus pasiekėme Trakus, ten aplankėme garsiąją pilį, parapinę bažnyčią... Mokytojai V. Kuprelis ir A. Jankus trumpai priminė Trakų istoriją, kuri paskatino susimąstyti apie didingą Lietuvos praeitį, jos galybę. Kupini patriotiškų jausmų nuvykome į Senuosius Trakus, garsaus Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės valdovo Vytauto gimtinę. Šioje vietoje išlikusi tik viena autentiška didžiulės pilies siena, įsiterpusi į Dominikonų vienuolyną ir bažnyčią.

Artėjant vakarui, atvykome į Vilnių, Bernardinų vie-

nuolyną. Broliai mus maloniai pasitiko ir pakvietė įsikurti. Ankstų kitos dienos rytą dalyvavome šv. Mišiose, kurios buvo aukojamos Bernardinų bažnyčioje. Po šv. Mišių aplankėme Nacionalinį Lietuvos muziejų. Buvome pirmoji delegacija, susipažinusi su paroda, skirta Mažųjų brolių ordino 800 - osioms metinėms paminėti. Taip pat apžiūrėjome „Senosios Lietuvos“, „Senojo Vilniaus“ ir „Kuršiai - baltų vikingai“ ekspozicijas. Vaikštinėjome Vilniaus senamiesčiu, aplankėme Nepriklausomybės signatarų namus, Prezidentūros pastatus, iš Gedimino bokšto grožėjomės Vilniaus panorama...

Eglė Šimkutė, 3Gb

„Jaučiu simpatiją atviriems ir doriems žmonėms...“

Kalbinau direktoriaus pavaduotoją ugdymui **Rūtą Janukviene**, šiemet tapusią mūsų gimnazijos administracijos nare.

Kokie dalykai Jums labiausiai patiko, geriausiai sekėsi, kai buvote mokinė?

Man labiausiai patiko lietuvių ir vokiečių kalbos.

Kaip Jūs mokėtės? Ar buvote drausminga mokinė, ar gana išdykusi?

Turėčiau sakyti, kad buvau drausminga mokinė, tačiau visko pasitaikydavo. Mano laikais mokykloje tvarka buvo labai griežta. Taigi, net ir norėdamas, negalėjai nuklysti į šoną...

Ar visada svajojote būti mokytoja? Apie kokią profesiją dar galvojote?

Nuo pat penktos klasės svajojau būti vokiečių kalbos mokytoja ir apie jokią kitą profesiją net negalvojau.

Kaip tapote mokytoja? Ir kodėl būtent vokiečių kalbos?

Mokykloje turėjau labai šaunią vokiečių kalbos mokytoją, ji man ir buvo pavyzdys...

Kas atviliojo į Kretingą?

Kretingoje apsigyvenau, nes čia gyvena mano giminės.

Ar daug savęs atidavėte mokyklai? Kur teko dirbti?

Mokyklai atidaviau visą profesinę veiklą, tačiau vienu metu teko dirbti dėstytoja Pedagoginiame universitete.

Kokį mokinį labiausiai ver-

tinatė: tylų, paklusnų, stropų, nuleidusį akis ar „sveikai maištingą“?

Labai gražus pasakymas – „sveikai maištingas“. Tokį mokinį labiausiai ir vertinu.

Ką pasakytumėte apie mūsų mokinius? Ar pavyksta su visais rasti bendrą kalbą?

Visi mokiniai skirtingi, bet kol kas su visais pavyksta susitarti, susikalbėti...

Ar sunku rašyti mokiniui blogą pažymį? Ar „automatiškai“ atliekate tą nemalonią pareigą ir apie tai net negalvojate?

Rašydama blogą pažymį kas kart pagalvoju, kodėl taip atsitiko, gal man nepavyko suprantamai išaiškinti temos... Aišku, viskas priklauso ir nuo mokinio pastangų... Rašydama blogą pažymį, pasitenkinimo nejaučiu.

Kaip manote, ar mokytojas turi būti griežtas ir teisingas, o gal kartais nusižengiate tai taisyklei mokinio naudai?

Manau, mokytojas turi būti griežtas ir teisingas. Pati taip pat stengiuosi būti griežta ir objektyvi.

Kaip jaučiatės tapusi pavaduotoja? Ar skiriasi šios pareigos nuo senesniųjų?

Nuo mokytojo darbo naujosios pareigos nelabai skiriasi, tik dabar tenka dirbti su visais gimnazijos bendruomenės priklausančiais mokiniais.

Kaip sekasi organizuoti įvairius renginius, nes kuruojate būtent šią veiklą?

Kol kas teko organizuoti ne daug renginių. Mano organizuota - Savivaldos šventė (Mokytojų diena) ir šv. Pranciškaus savaitė.

Kokiems žmonėms jaučiate simpatiją?

Jaučiu simpatiją tiems žmonėms, kurie yra atviri ir dori.

Koks mėgstamiausias Jūsų laisvalaikio užsiėmimas?

Turiu daug pomėgių. Labai mėgstu gyvūnus, ypač šunis. Taip pat užsiimu moteriškais rankdarbiais: gaminu įvairius papuošalus, mezgu...

Kaip apibūdintumėte savo šeimą?

Sunkus klausimas. Šeima man - tarsi geriausias draugas. Mes vieni kitus stengiamės suprasti, paremti.

Ar turite savo mėgstamą pasakį? Jei taip, tai kokį?

Neturiu ☺.

Ko palinkėtumėte sau ir Pranciškonų gimnazijos bendruomenei – mokytojams, mokiniams?

Kadangi esu šios bendruomenės dalis, palinkėčiau nenustoti eiti į priekį, toliau aktyviai dalyvauti gimnazijos veikloje.

Ko palinkėtumėte savo kolegoms?

Kantrybės, kantrybės, kantrybės...

Ačiū už atsakymus.

Robertta Šimkutė, 1Ga

Lina Mačernytė, 1Ga

Gamta pasakė moteriai:
būk graži, jei gali,
būk išmintinga, jei nori,
bet būti protinga tu privalai.

P.de Bomaršė

Skanaus!

Besikeičianti... valgykla

Šiais mokslo metais Pranciškonų gimnazija gali didžiuotis atnaujinta valgykla. Įvykdyti pakeitimus sumanė „Kretingos maistas“ direktorius Irmantas Norkus. Nupirkti nauji stalai, jų daugiau nei anksčiau, jie mažesni, patogesni moksleiviams, naujos ir kėdės. Pasikeitė ir valgyklos įranga, tuo labai džiaugiasi visos keturios valgyklos darbuotojos, mat pagerėjo darbo sąlygos, kokybė. Pakito ir patiekalų kainos: vienos sumažė-

jo, kitos tapo kiek didesnės. Anot valgyklos darbuotojų, padaugėjo mokinių, valgančių už talonus, sumažėjo mokančiųjų grynais pinigais. Vis dėlto bendras valgančiųjų skaičius nepasikeitė, yra panašus kaip ir praėjusiais mokslo metais.

Virėjos pasakojo, kad dažnai keičiasi ir patiekalų meniu, tačiau mokiniai tai retai pastebi, mat dažniausiai perka savo pamėgtus valgius. Būna, kad naujas patiekalas sulaukia pirkėjų dėmesio, tačiau kitą dieną jo jau nebėra valgiaraštyje. Nebėra todėl, kad išlaidos jį pagaminti buvo didelės, o naujojo patiekalo pirkėjų sulaukta mažai.

Dauguma mokinių

gimnazijos valgykloje pietauja jau nuo penktos klasės, lankosi ir mokytojai, netoliese dirbantys žmonės, mokyklos svečiai... Valgyklos erdvė jau tapo sava, o jos darbuotojos – geromis pažįstamomis. Ypač malonu, jog gimnazijos valgykla vis gražėja, pasiūlo įdomių ir skanių patiekalų už priimtina kainą.

Ūla Bendikaitė, 1Ga

P.S.

Gyvenkime ne tam, kad valgytume, bet valgykime tam, kad gyventume...

Savivaldos diena gimnazijoje

*„Akmens stiprybės,
Temidės teisingumo...”*

Pranciškonų gimnazijoje Mokytojų dienos proga organizuota Savivaldos diena. Jos sumanytojais – Mokinių parlamentas ir direktoriaus pavaduotoja neformaliajam ugdymui Rūta Jankuvienė.

Gimnazijoje tądien pamokos vyko tik iki pietų, jas vedė mokytojus pavaduojantys 3G – 4G klasių gimnazistai. Anot vienuoliktoko Tomo Slivskio, su bendraklase Jolita Karsokaite dėsčiusio lietuvių kalbą, ne toks jau paprastas mokytojo darbas - reikia ir pamokoms pasiruošti, ir klasę valdyti, ir būti įdomiam pamokų metu... Kad gimnazijoje nebūtų sumaišties, aktyviai budėjo antroakai gimnazistai.

Kol vyresniųjų klasių mokiniai plušo pamokose, mokyto-

jai buvo pakviesti į aktų salę, į šventinį renginį. Jį vedė trečiokė gimnazistė Viktorija Jučinskytė. Mokytojus su profesine švente pasveikino meras Juozas Mažeika, broliai pranciškoniai, gimnazijos direktorius Leonas Šidlauskas, o savo dainomis – gimnazistės Ieva Paniulaitytė ir Monika Šlionskytė bei folkloro ansamblis, vadovaujamas Vitalijos Valeikienės... Renginyje specialiais prizais buvo apdovanoti Mokytojas Erelis (Vilma Meilienė), Mokytojas Lapinas (Aldona Narkuvienė), Mokytojas Kiškis (Janina Tutinienė), Mokytojas Liūtaširdis (Albertas Jankus), Mokytojas Povas (Irma Kalniuvienė) ir Mokytojas Bitelė (Virginija Rudavičienė).

Po iškilmingo renginio mokytojų laukė... pamokos! Šv. Antano rūmuose vyko lietuvių kalbos, matematikos, fizikos, chemijos ir kitų tikslųjų mokslų mokytojų žinių patikrinimas. Pedagogai sprendė uždavinius, kartojo taisykles, kūrė eiles... Per ketvirtąją pamoką jie susitiko su savo auklėtiniais, kurie stengėsi kuo nuoširdžiau pasveikinti savo klasės vadovą, o

auklėtojai pasidalijo su mokiniais mintimis apie savo mokytojus...

Inesa Rinkevičiūtė, 1Ga

Iš mokinių rašinių

„... Už kampo jis, „Dievų miško“ pasakotojas, pamatė negyvą lavoną“.

„A. Mickevičiaus poemoje „Gražina“ kunigaikščio Liutauro žmona yra pusamžė moteris („nebe pirmos jaunystės“), vadinasi, jau sena“.

„ Skerdžius Lapinas labai myli mišką, ten įsijaučia į gyvūno vaidmenį“.

Parinko lietuvių kalbos mokytoja Daiva Ataitė

Pasikeitimai, pasibeldę į trečiųjų gimnazistų gyvenimą...

Trečioji gimnazijos klasė – tai priešpaskutinis laiptelis, kopiant vidurinės mokyklos laiptais. Trečiokai gimnazistai mokosi to, kas jiems patinka, yra reikalinga ir įdomu. Jie patys renkasi dalykus, iš kurių laikys egzaminus. Jie jau ruošiasi savarankiškam gyvenimui, galvoja apie tolimesnę ateitį... Kokie pagrindiniai pasikeitimai, pasibeldę į trečiųjų gimnazistų gyvenimą, ir kaip jie jaučiasi mokydami šioje gimnazijos klasėje?

Sugrįžusius po vasaros atostogų į Šv. Antano rūmus gimnazistus maloniai nustebino kiekviename aukšte atsiradę baldai – sofos, staliukai, pirmame aukšte – net virdulys su karštu vandeniu. Mokiniai per pertraukas ar laisvas pamokas („langus“) gali paruošti namų darbus, pailsėti, bendraudami išgerti arbatos.

Pastate ramu – nėra triukšmo. Tačiau gimnazistams nepasitenkinimą kelia vaikščiojimas iš Šv. Antano rūmų į pagrindinį gimnazijos pastatą. Jame didžiulį šurmulį kelia išdykaujantys ir lakstantys žemesniųjų klasių mokiniai. Tačiau, reikia pripažinti, šio pastato klasės jaukesnės bei šviesesnės, jame daugiau erdvės...

Vienuoliktose klasėse gimnazistai pasirenka individualius mokymo planus – dalykus mokosi A arba B lygiu. Toks pasirinkimas lemia mokytojų pasikeitimą, kuris gimnazistams dažnai būna skausmingas. Jie patiria įtampą, nes turi pratintis prie naujos mokymo metodikos, darbo tvarkos, reikalavimų bei vertinimo. Žemesnėse klasėse mokiniams mokymo medžiaga buvo pateikiama labiau susisteminta, suklasifikuota, o aukštesnėse klasėse – platesniame kontekste...

Taip pat gimnazistai vertinami „kaupiamuoju“ pažymiu, t.y. vertinamas jų aktyvumas ir darbo kokybė pamokoje. Dar viena naujovė vienuoliktokams – metiniai projektiniai darbai. Dėl jų iš mokinių pasigirsta įvairių nuomonių ir minčių. Kai kurie sako, jog apkraunami papildomu darbu, tačiau, reikia pripažinti, kad tai naudinga trečiokui gimnazistui. Išmokstame rašyti mokslinį darbą, kurio rašymo metodiką būtina išmanyti studijuojant universitete. Taigi besimokydami gimnazijoje, jau ruošiamės studijuoti aukštojoje mokykloje.

Yra ir dar kitokių pokyčių. Į tam tikras pamokas mokiniai eina ne tik su savo bendraklasiais, bet ir su kitų klasių mokiniais. Taip atsiranda tvirtesnis ryšys tarp visų trečiųjų gimnazistų. Tačiau tokie mokinių „srautai“ ne visiems patinka: mes pripratę prie savo bendraklasių ir jų ilгимės.

Trečiokai gimnazistai atidžiau derina mokslą ir laisvalaikį, nes jau pradeda ruoštis artėjantiems brandos egzaminams. Gimnazistai atsisako ir kai kurių būrelių. Jei besimokydami pagrindinėje mokykloje rasdavo laiko keliems papildomiems užsiėmimams, tai 3G klasėje renkasi įdomiausius ir naudingiausius būrelius. Kartais mokiniams tenka atsisakyti net susitikimų su draugais, tačiau gimnazistai nepamiršta mokyklos švenčių bei renginių...

Taigi trečiųjų gimnazistų gyvenimas kupinas išbandymų ir naujovių. Į jų gyvenimą pasibeldę pasikeitimai atnešė ne tik rūpesčių, bet ir naudos, paskatino suaugti. Trečiokai gimnazistai ne tik mokosi, ruošiasi brandos egzaminams, bet ir džiaugiasi gyvenimu, keliauja, užsiima kita mėgstama veikla...

Modesta Pazdrazdytė

Testas

Ar žinai, koks Tavo temperamentas?.. Nesijaudink - tuoj sužinosi!

Jei esi smarkus, energingas, kovingas, veiklus, mėgstantis vadovauti, greitai susijaudinantis, ilgai nesitvardantis, tai tu – **Cholerikas**.

Melancholikas - lėtas, svajingas, kūrybingas, idealistas, slepia jausmus, mažai jaudinasi, bet susijaudinęs ilgai nerimsta, nuolat liūdnas, gali būt net piktas, susirūpinęs, jautriai reaguoja į teisybę ir neteisybę...

Jei tu judrus, pusiausvyrą išlaikantis, greitai nusprendžiantis ir veikiantis, pasitikintis savimi, išradingas, greitai pažadantis, bet ne visada ištesintis pažadus, mėgstantis draugų kompaniją, linksmuolis, draugiškas, optimistas, tai tu – **Sangvīnikas**.

Flegmatikas - šaltas, lėtas, abejingas, išlaikantis pusiausvyrą, pareigingas, kruopštus, puikiai įvykdo kitų planus, pats iniciatyvos nerodo, tingus, nemėgstantis kompanijų...

Rūta Puodžiukynaitė, 1Ga

Nuomonė

Tai bent šventė!

Penkiolika mūsų gimnazijos mokinių kartu su rusų kalbos mokytoja Aurelija Cegelnikiene keliavo į Vilniaus Siemens areną, konkursų „Kalbų kengūra“ ir „Tavo žvilgsnis“ finalinį renginį. Į kelionę buvo pakviesti tie vaikai, kurie praeitais mokslo metais dalyvavo minėtuose konkursuose ir gerai juose pasirodė.

Saugiai atvažiavus ir palikus autobusą prie Siemens arenos, nuotaiką sugadino apsaugos darbuotojai, tikrinantys visų kuprines. Pasirodo, į vidų neleidžiama įsinešti maisto, tad daug mineralinio vandens buteliukų ir kitokių gėrimų bei maisto produktų keliavo į šiukšlių dėžes... Mums pasisekė, nes autobusas buvo dar nenuvažiavęs ir savo kuprines galėjome saugiai palikti jo viduje. Sugrįžę į areną, įėjome be didesnių nesklandumų ir, įsitaisę milžiniškoje salėje, buvome pasiruošę mėgautis renginiu.

Deja, to padaryti mums nebuvo progos. Iš pat pradžių nustebino renginio vedėjai –

vištos kostiumu apsirengusi moteris ir jos pagalbininkas... viščiukas. Tokia apranga sukėlė juoką, juk vis dėlto konkursų dalyviai – 5 - 12 klasių mokiniai, o ne vaikai, lankantys darželį. Tačiau daugiau juoktis neteko, nebent iš renginio nekokybiškumo.

Mums buvo pristatytas rašytojas Jeronimas Laucius, kuris visus pasveikinęs greitai spruko nuo scenos. Renginio dalyviams apie pusvalandį grojo keturi gitaristai. Per tą laiką jie atliko du kūrinus, muzika buvo gan vienoda, tad visiems nusibodo jos klausytis. Vėliau nuotaiką praskaidrinti bandė dainininkas bei dainų kūrėjas Aleksandras Makejevas, tačiau jam nelabai pavyko, nes nuo mažytės scenos sklindanti muzika buvo prastai girdima milžiniškoje arenoje. Vis dėlto paskutinę jo dainą, skatinančią gerti alų, išgirdome... Meno mokyklos mokiniai, pasirodę su interpretuota lietuvių liaudies daina, kaip bebūtų keista, visus sudomino: į sceną buvo įneštos milžiniškos saulės, merginos bei vaikinų figūros. Pasigirdus muzikai, jos pradėjo judėti, mat prie jų rankų ir kojų buvo pritvirtinti svertai, kuriuos valdė mokiniai. Kol skambėjo lietuvių liaudies daina, „skulptūros“ vaidino nedidelį spektakliuką. Tai buvo tikrai įdomu!

Po šio pasirodymo buvo apdovanotos mokyklos, kurios dalyvavo jau minėtuose konkursuose. Po apdovanojimų žmonių salėje sumažėjo per pusę. Kurie liko, galėjo toliau „džiaugtis“ tą pačią dainininkų bei muzikantų pasirodymais. Jau renginio pabaigoje vedėjas - viščiukas visiems, sugebėjusiems prasibrauti prie scenos, išdalino loterijos bilietėlius, su kuriais buvo galima išlošti įvairių kalbų žodynų ar knygų.

Išvažiavome namo žiovaudami ir nusivylę bloga renginio organizacija. Pagrindinis trūkumas - pasirodymų įvairumo stoka ir vedėjų neprofesionalumas. Jie nepasizymėjo ypatingu žodžio aštrumu – nesugebėjo suvaldyti milžiniškoje salėje vaikštinėjančių žiūrovų. Kad renginys buvo prastas, sutiko ir mus lydėjusi mokytoja Aurelija Cegelnikienė, ir kitų mokyklų mokiniai bei mokytojai, su kuriais teko kalbėti. Gražu, kad „Kalbų kengūros“ prizininkai gavo po diplomą ir tušinuką, konkurso „Tavo žvilgsnis“ dalyviai – po nedidelę knygelę, kurioje sudėti visi mokinių versti tekstai, taip pat - po diplomą, tačiau tai organizatoriams ypatingos šlovės neteikia, nes už galimybę dalyvauti konkursuose visi norintieji turėjo susimokėti mokesťi nuo penkių iki dešimties litų... Visgi namo grįžome nenusiminę. Smagiausia šventės dalis buvo ... pati kelionė į Vilnių.

Ūla Bendikaitė, 1Ga

Kasdienybės trupiniai

Kodėl?

Tuoj pertrauka. Su drauge eisime į skaityklą - ne į lauką, nors to labai norėtume.

Mano bičiulė storoka, todėl bijo išeiti į kiemą, nes berniukai iš jos tyčiojasi, vadina storule, drambliu, lašinine...

Taigi - tūnosime skaitykloje...

Ar pagalvojote kas nors, kad į biblioteką ar skaityklą einame... slėptis.

Kodėl?..

„Kempiniukas - mano dievukas“!

Po pamokų įėjau į skaityklą, ten sėdėjo daug mano bendramžių - penktokų. Staiga viena mergaitė, pasižiūrėjusi į laikodį, kad sušuks :

- O Dieve! Praleisiu savo mėgstamiausią filmuką - "Kempiniuką"! Lekiu...

Aš jos paklausiau:

- Kuo tau jis toks ypatingas, kad taip skubi?

O ji man atsakė:

- Man šio filmuko spalvos labai nuotaikingos, jos nupiešia mano veide šypseną. Ir tas vaikiškas humoras... Gal todėl

man jis ir patinka.

- Bet nesveika akims,- šyptelėjau tardama šį banalų sakinį.

- Nesveika. Sutinku, bet ilgai žiūrėti ir nereikia, pakanka ir tų 15min. Atleisk, lekiu...

Pagalvojau: „Gerai, kad jos „dievukas“ - „Kempiniukas“, o ne koks nors... velniukas.

Įdomus susitikimas

7

Gimnazijoje lankėsi Kauno Vytauto Didžiojo universiteto dėstytojas Saulius Matulevičius. Jis I ir II gimnazinių klasių mokiniamis skaitė paskaitą apie paauglių lytinių santykių įtaką jų tolesniam gyvenimui, šeimos kūrimui.

Paskaitoje lektorius gvildeno kone aktualiausią XX - XXI a. problemą - per anksti pradėtus paauglių lytinius santykius. Norėdamas, kad mokiniai jautųsi laisvesni, nesivaržytų, jis paprašė išeiti iš salės mokytojus. Jiems pasiūlydamas, lektorius uždavė, galima sakyti, paprastą klausimą: „Kada berniukas tampa vyru?..“ Dauguma vaikinių suglumo: juk tikru vyru tampa „po pirmo karto“... Svečio teigimu, – tik tada, kai gali pats savimi pasirūpinti, nepalūžti įvairiose situacijose...

Kauno Vytauto Didžiojo universiteto dėstytojas ėmė pasakoti apie tai, kaip mes tampame reklamos, kuri propaguoja seksualumą, aukomis. Šį teiginį jis pagrindė daugeliui gerai žinoma „Coca – colos“ reklama. Joje siekiama parodyti

Nauji mokslo metai – nauja penktokų banga

Kiekvienais mokslo metais į gimnaziją ateina penktokai. Atvykę iš įvairių mokyklų, suburti į klases, jie įsilieja į mokyklos gyvenimą, tampa jos dalimi. Šiais metais mūsų gimnazijoje mokosi keturios penktokų klasės. Nusprendėme paklausti naujokėlių, kaip jie jaučiasi mūsų mokykloje... Kas jiems joje patinka / nepatinka?.. Kas apskritai penktokui yra mokytojas?..

Mūsų respondentai – 5c klasės mokiniai. Paklausti, kas jiems yra mokytojas, daugelis šypteli, o galiausiai vienas atsako: „Man mokytoja yra mamytė...“ Penktokams dėstantys mokytojai pasirodė mie-

ti, kad šis gėrimas - lyg seksuali mergina... Tokiomis reklamomis stengiamasi įtikinti, kad tai, ko tu nori, yra tai, ko tau reikia...

S. Matulevičius nepabijojęs paminėti, kad farmacininkai perka gydytojus. Šie skatina jaunas ir vyresnio amžiaus moteris vartoti kontraceptikus, kurie turi neigiamą poveikį ne tik joms pačioms, bet ir tolesnėms kartoms. Pasak jo, vartojančios tokias tabletes moterys ilgai tampa nevaisingos, antros ir trečios kartos vyriškosios lyties atstovai net gimsta nesveiki (gali būti nevaisingi, sirgti cerebriniu paralyžiumi ir kitomis sunkiomis ligomis). Įvairūs kremai, priemonės nuo spuogų - dažniausiai kontracepcija, kurią gydytojai bando įsiūlyti pacientams.

Lektorius teigė, kad anksti pradėti lytiniai santykiai, partnerių kaita gali lemti nelaimingą šeimyninį gyvenimą. Būdamas paauglys ir „paturėjęs“ merginą tu jautiesi pasaulio karalius ir tyčiojiesi iš tebesaugančių skaištybę savo antrajai pusei...

Sulaukęs 20 ar daugiau metų, tu susimąstai, kad padarei didelę klaidą, nes nebegali būti

li, geri, gebantys ugdyti jų sugebėjimus.

Naujokams gilų įspūdį paliko gimnazijos dydis. Kai kuriems vos išėjus į mokyklą kilo minčių, jog tokioje didžiulėje erdvėje jiems prireiks žemėlapių. Nepaisant gimnazijos dydžio, penktokai joje jaučiasi kaip namie. Mokykla jiems erdvi, jauki, patinka kiemas, kuriame pertraukos metu vaikai gali padūkti su draugais, pailsėti. Penktokai mėgsta ne tik mokytojus, bet ir dėstomus dalykus, bendraklasius. Mėgstamiausios pamokos: tikyba, informacinės technologijos, technologijos (darbai), gamta ir žmogus.

Tačiau yra ir nusiskundimų.

vien su mylimu žmogumi. Esi įpratęs keisti partnerius kaip kojines ir galiausiai, apimtas neviltingos, sakai, jog nesi sutvertas šeimyniniam gyvenimui. O štai tas „nevykėlis“, kuris saugojo savo nekaltybę sutuoktiniui, laimingai sukuria šeimą, susilaukia vaikų... Be to, pradėjęs lytinį gyvenimą su daugeliu asmenų, gali pasigauti ŽIV (AIDS)!!!

Tad galima teigti, kad ši S. Matulevičiaus paskaita paskatino mus susimąstyti apie savo ateitį, pripažinti, kad nėra saugaus sekso (prezervatyvas – ne išeitis). Svarbiausia – išsaugoti nekaltybę ir padovanoti ją mylimam žmogui.

Ieva Jurevičiūtė, 1Ga

P. S. Yra nuperkamas malonumas, bet nėra nuperkamos meilės.

H.Hesė

Penktokai pastebėjo, jog ne visada vyresnieji mokiniai yra draugiški ir mandagūs. Aukštesniųjų klasių mokiniai mėgsta paerzinti mažesnius, netgi juos nuskriausti. Penktokėlius toks vyresniųjų mokinių elgesys labai skaudina...

Naujieji gimnazijos nariai mokytojams palinkėjo kantrybės, ištvermės, sveikatos, vyresniesiems gimnazijos mokiniams - gerumo ir kultūringumo. Tikimės, kad naujieji mūsų gimnazijos nariai gerai mokysis, puoselės gimnazijos gražias tradicijas...

Rūta Puodžiukynaitė, 1Ga

Kelionės ispūdžiai

Piligriminė kelionė į Santjago de Kompostelą – Šv. Jokūbo miestą

Šią vasarą aštuoni mūsų gimnazijos vyresniųjų klasių mokiniai kartu su tikybos mokytoja Aurelija Poškuviene ir broliais Pauliumi OFM bei Juozapu Marija OFM vyko į piligriminę kelionę, į Ispaniją. Kelionės tikslas – Šv. Jokūbo miestas. Į šį miestą veda ypatingas piligriminis kelias – juo einantys žmonės sustiprėja dvasiškai, fiziškai bei patiria daug nuotykių... Svarbiausia tai, kad keliauninkai, išsiruošę į šį žygį, eina kartu su savo svajonėmis ir po kelionės jos dažniausiai išsipildo. Vienas garsiausių šiuolaikinių pasaulio rašytojų Paulo Coelho (Paulas Koelas) romantišką bestselerį „Alchemikas“ parašė 1987 metais, tuojau po to, kai vienas pirmųjų praėjo garsiuoju keliu. Nuo to laiko ši knyga – viena skaitomiausių pasaulyje...

Santjago de Kompostela – 800 km besidriekiantis piligriminis kelias, kuriuo ėjo gimnazijos aštuntukas. Kiekvienas piligrimas gali pasirinkti kelio atkarpą pagal savo jėgas. Mūsiškiai nuėjo apie 200 km.

Į Ispaniją gimnazistai skrido lėktuvu. Iš pradžių visa keliautojų grupelė oro uoste pralaukė apie 30 valandų, kad galėtų pakilti į orą... Atskridę į Ispaniją, savo kelionę pradėjo Cebreiro mieste. Su savimi keliauninkai nešėsi 5-6 kg kuprinę, kurioje tilpo visi būtiniausi daiktai, skirti kelionei, taip pat kiekvienas turėjo specialius piligrimų pasus, kuriuose buvo dedami antspaudai. Užėjus į bet kurią pakelės užėigą, buvo pažymima, kad jie tikrai ėjo piligrimų keliu; tik su tais pasais galėjo gauti nakvynę...

Kiekvieną dieną keliauninkai nueidavo maždaug apie 30 km,

dalyvaudavo šv. Mišiose, kurias aukodavo broliai pranciškonai. Piligrimams teko miegot net ant kartono lakštų šalia cirko – ne visada pavykdavo įsikurti nakvynės namuose...

Mūsų gimnazistai piligrimų keliu ėjo dvi savaites. Kelionės pabaigoje jie pasiekė išpūdingą skardį šalia Atlanto vandenyno, vadinamą Pasaulio kraštu. Nuo to skardžio atsiveria kvapą gniaužiantis vaizdas... Toji vieta ypatinga tuo, jog joje keliautojai, nuėję visą piligrimo kelią, palieka savo batus, kuriais apsiavę ėjo tą kelią. Viena mūsų aštuntuko narė, Ieva P., paliko savuosius ant Pasaulio krašto (kiti turbūt pagailėjo ☺)...

Paskutinę kelionės dieną gimnazistai kėlėsi labai anksti, nes turėjo nueiti į Šv. Jokūbo katedrą, kurioje buvo aukojamos šv. Mišios. Visi buvo pavargę, bet laimingi – savo tikslą jie pasiekė!... Grįždami namo, apsistojo vienai nakčiai Frankfurte, o tada jau keliavo tiesiai į Lietuvą.

BroLIAI pranciškonai ir gimnazijos jaunimas visiems pataria nors kartą išsirengti į tokią kelionę, kurioje galėtų apmąstyti savo gyvenimą bei jo tikslus, pabūti su savimi ir artimiau pažinti kitus...

*Gintarė Balsevičiūtė, 1Ga
Ieva Eitavičiūtė, 1Ga*

Iš „Poezijos rudens“ sugrįžus...

Šiomet jau vienuoliktą kartą Palangos Senojoje gimnazijoje buvo organizuotas „Palangos poezijos ruduo 2009“. Tai respublikinio masto renginys, nes čia kasmet susirenka mokiniai iš įvairių Lietuvos miestų ir rajonų mokyklų: Mažeikių, Skuodo, Kretin-

gos, Palangos, sulaukta svečių net iš Vilniaus.

Šventės pradžioje dalyviai ir svečiai išvydo E. Simutytės spektaklį „Nusikaltimo bausmė“. Renginį tęsė jaunieji kūrėjai – auditorijai jie pristatė savo poeziją. Mūsų mokyklai atstovavo net penkios gimnazistės. Vaikinai iš Skuodo „Bartuvos“ vidurinės mokyklos eilėms suteikė ir muzikinį foną... Mokinius vertino R.Šileika - talentingas poetas, eseistas, fotografas; E. Karnauskaitė - mokytoja, poetė, šiomet išleidusi dar vieną poezijos knygą „Pasaulio krašte“, išrinktą į kūrybiškiausių knygų dvyliktuką. Tuo metu, kai kūrėjų darbai buvo vertinami, jie galėjo ne tik ramiai pabendrauti, pasivaišinti, paklausti „gyvos“ muzikos, bet turėjo atlikti ir kūrybinę užduotį - sukurti akrostichą „Poezijos ruduo“. Mokytojams vyko seminaras „Modernūs literatūros diskursai: teksto ir vaizdo sintezė“.

Renginį vainikavo apdovanojimai. Jaunieji kūrėjai jaudinosi, nes viena yra sukurti eilėraščius, o kita – įtaigiai juos pristatyti klausytojui... Mūsų gimnazisčių kūryba buvo puikiai įvertinta solidžiam konkurse. Antroji vieta atiteko Egidijai Šaulytei iš 4 Gd (mokytoja Danutė Rimkutė) ir 2Gd klasės mokinei Gabrielei Šaulytei (mokytoja Virgilija Kavoliūnienė); trečioji vieta - 2 Gd klasės gimnazistėms Ievai Mchitarianaitei ir Indrei Norvaišaitėi (jų mokytoja - Virgilija Kavoliūnienė). Pagyrimo raštu apdovanota 4 Ga klasės mokinė Ieva Cegelnikaitė (jos mokytoja - Virgilija Kavoliūnienė).

Tai buvo turiningas laikas, praleistas kartu su jaunais ir talentingais žmonėmis. Prisilietėme prie gyvojo žodžio, supratome tikrąją meno vertę...

Giedrė Piluckytė, 3G